देवीभिः सह मां पुनातु। जातवेदा ऊर्जयन्त्या क्षीरादि-रसप्रापयिकया देव्या सह मां पुनातु ॥

इति अष्टमोऽनुवाकः ॥ ८ ॥

अथ नवमोऽनुवाकः।

अष्टमे शुद्ध्यर्था मन्त्रा उक्ताः। तावता सोमशेषमवशेषमवस्थाप्य नवमे राजसूयगतचातुर्मास्यशेष उच्यते। तानि चातुर्मास्यानि विधातुमादावाख्यायिकामाह। "प्रजा वै मत्रमासत तपस्तप्यमाना अजुह्वतीः। देवा अपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णꣳ स्वधाम्। तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः। तेनार्द्धमास ऊर्ज्जमवारुन्धत। तस्मादर्द्धमासे देवा इज्यन्ते" इति। पुरा कदाचिद्देवपितृमनुष्यपश्वसुराख्याः प्रजाः मत्रमन्वतिष्ठन्। मत्रसदृशं सुकृतं सम्पादितवन्त इत्यर्थः। किं कुर्व्वन्त्यः उपवासादिरूपं तपोऽनुतिष्ठन्त्यः अजुह्वतीः न कञ्चिदपि होमं कुर्व्वन्त्यः, तासां प्रजानां मध्ये देवाः कञ्चित्कालं तपस्तप्त्वा घृतपूरितं स्वोचितान्नधारकं कञ्चिच्चमसं दृष्ट्वा तं प्राप्य समीप उत्थाय तद्धोमेनैकैकस्मिन्नर्द्धमासे स्वैर्भोज्यं रसविशेषं प्राप्तवन्तः। तस्मात् कारणादर्द्धमासे पौर्णमास्यमावास्यायां देवा दर्शपूर्णमासाभ्यामिज्यन्ते ॥

अथ देवे पित्रादीनां तपःफलं दर्शयति। "पितरोऽपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णꣳ स्वधाम्। तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः। तेन मास्यूर्ज्जमवारुन्धत। तस्मान्मासि पितृभ्यः क्रियते। मनुष्या अपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णꣳ स्वधाम् [१]। तमुपोदतिष्ठन्तमजु-